

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 24 maja 2016 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. wniósł przeciwko R. H. powództwo o zapłatę kwoty 1.278,69 z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 975,86 zł od dnia 12 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że powód udzielił pozwanemu w dniu 18 października 2012r. kredytu poprzez zawarcie umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie, i korzystanie z karty kredytowej nr (...), w ramach którego pozwany otrzymał limit w wysokości 1.500 zł. Umowa miała charakter odnawialny, czyli istniała możliwość jej odnowienia na kolejne takie same okresy do momentu wypowiedzenia jej przez jedną ze stron umowy. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty. Po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna, to jest w dniu 17 lutego 2016r. Powód wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnego zobowiązania, lecz bezskutecznie. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się: należność główna w kwocie 975,86 zł; odsetki skapitalizowane za okres od dnia 18 października 2012r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (do dnia 11 marca 2016r.) w kwocie 132,83 zł; koszty, opłaty i prowizje w kwocie 170 zł; dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty obliczone od kwoty niespłaconego kapitału, tj. od kwoty 975,86 zł według zmiennej stopy procentowej wyznaczonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2016r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Świnoujściu.

W uzupełnieniu braków formalnych pozwu, powód wniósł dodatkowo o zasądzenie od pozwanego w ramach kosztów procesu opłaty skarbowej w kwocie 34 zł i opłaty notarialnej w kwocie 7,38 zł.

Pozwany R. H. oświadczył na rozprawie, że zawarł z powodem umowę o kartę kredytową i potwierdził, że dokonywał tą kartą transakcji, a powstałego zadłużenia w całości nie spłacił. Potwierdził, że zadłużenie wynosi tyle, ile wskazano w pozwie. Wyjaśnił, że nie spłacił zadłużenia, bo nie ma z czego, gdyż utrzymuje się z emerytury w wysokości 500 zł po potrąceniach przez komornika. Zgodził się z żądaniem pozwu i wskazał, że jak będzie w stanie spłacać zadłużenie, to je spłaci. W czasie, kiedy powstało zadłużenie i kiedy zawierał umowę z powodem, to był jeszcze w stanie spłacać, bo pracował, a od 2-3 lat nie pracuje, zaś za 3 miesiące kończy (...)lata i nie wie, czy zdąży spłacić, gdyż genetycznie jego ojciec i dziadek umarli mając (...)lata.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 października 2012r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. zawarł z R. H. umowę o kartę kredytową nr (...). Na podstawie umowy Bank przyznał pozwanemu limit kredytowy do kwoty 1.500 zł, dla korzystania z którego otworzył i prowadził rachunek kredytowy oraz wydał pozwanemu kartę kredytową. Spłata wykorzystanego limitu kredytowego następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez pozwanego wpłat na rachunek karty, których wysokość oraz termin określał Bank w wyciągu z rachunku generowanym każdego miesiąca i wysyłanym na adres korespondencyjny pozwanego. Umowa zawarta została na okres jednego roku do dnia 18 października 2013r., przy czym Bank zobowiązał się odnawiać umowę na kolejne roczne okresy, o ile pozwany nie wypowie umowy albo nie zajdą inne zdarzenia, określone w regulaminie, wykluczające możliwość odnowienia umowy.

(dowód: umowa z 18.10.2012r. - k. 23 – 24,

wniosek o udzielenie kredytu – k. 26)

R. H. nie spłacił limitu kredytowego przez okres co najmniej 2 miesięcy, dlatego Bank wypowiedział umowę pismem z dnia 20 października 2015r. Po upływie 61-dniowego okresu wypowiedzenia cała należność stała się wymagalna i Bank był uprawniony od tego momentu naliczać odsetki umowne karne według oprocentowania dla należności przeterminowanych. Na dzień 29 października 2015r. należności Banku wynosiły: 975,86 zł z tytułu kapitału, 96,56 zł z tytułu odsetek, 106,30 zł z tytułu opłat i prowizji. Koszt wysłania pisma zawierającego wypowiedzenie umowy wyniósł 20 zł.

(dowód: tabela opłat i prowizji - k. 25, 32-33,

lista operacji na rachunku pozwanego - k. 27 – 31,

regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego – k. 34-36,

wypowiedzenie umowy z 29.10.2015r. - k. 37-37A)

Pozwany nie uregulował zadłużenia na rzecz powoda.

(bezsporne)

W dniu 11 marca 2016r. Bank wystawił wyciąg na podstawie swoich ksiąg stwierdzający zadłużenie pozwanego w kwocie 1.278,69 zł na dzień 11 marca 2016r. oraz dalsze odsetki według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego, liczone od kwoty 975,86 zł od dnia 12 marca 2016r.

(dowód: wyciąg z ksiąg Banku z 11.03.2016r. - k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Rozstrzygnięcie sprawy Sąd oparł na stanie faktycznym ustalonym na podstawie nie kwestionowanych przez strony dokumentów oraz na przyznaniu okoliczności przez pozwanego, które to przyznanie nie budziło wątpliwości Sądu (art. 230 kpc). Pozwany potwierdził, że zawarł z powodem umowę o kartę kredytową, że wykonał tą kartą operacje finansowe określone przez powoda oraz, że istnieje zadłużenie dochodzone pozwem w niniejszej sprawie. Powód tłumaczył jedynie, dlaczego nie jest w stanie zaspokoić wierzytelności powoda, iż posiada inne długi i otrzymywana emerytura nie wystarcza na spłatę jeszcze powoda.

Okoliczność, że strony łączył stosunek zobowiązaniowy wynikający z umowy kredytu został przez powoda wykazany dokumentem w postaci przedmiotowej umowy. Z treści umowy wynikają warunki spłaty limitu kredytowego oraz ciężące na pozwanym zobowiązania pieniężne wobec Banku na wypadek nie wywiązania się z umowy. Pozwany nie zakwestionował faktu istnienia niespłaconego kapitału w kwocie 975,86 zł oraz należnych odsetek umownych liczonych od kwoty niespłaconego kapitału w okresie od 18 października 2012r. do dnia 11 marca 2016r. w kwocie 132,83 zł, jak też kosztów, opłat i prowizji w kwocie 170 zł zgodnych z Tabelą opłat i prowizji stanowiącą załącznik do umowy kredytu. Dlatego też Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu zasądzając kwotę 1.278,69 zł z odsetkami umownymi od dnia 12 marca 2016r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 975,86 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie umowy z dnia 18 października 2012r., ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2011r. Nr 126, poz. 715 ze zm. – w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia umowy), ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity - Dz.U. z 2015r., poz. 128 ze zm.) jak w pkt I. sentencji wyroku.

Pozwany przegrał proces i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik wyrażoną w treści art. 98 § 1 i 2 kpc powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 67,69 zł, o czym Sąd orzekł w pkt II. sentencji wyroku. Na koszty te składa się opłata od pozwu w wysokości 30 zł, opłaty od dwóch pełnomocnictw w kwocie 34 zł (dwa razy po 17 zł) oraz opłata notarialna w kwocie 3,69 zł. Powód żądał wprawdzie zwrotu kwoty 7,38 zł z tytułu opłat notarialnych, lecz do akt sprawy nadesłany został tylko jeden odpis pełnomocnictwa poświadczony przez notariusza (karta 17). Kopia drugiego pełnomocnictwa (karta 18) takiego poświadczenia nie zawiera.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)